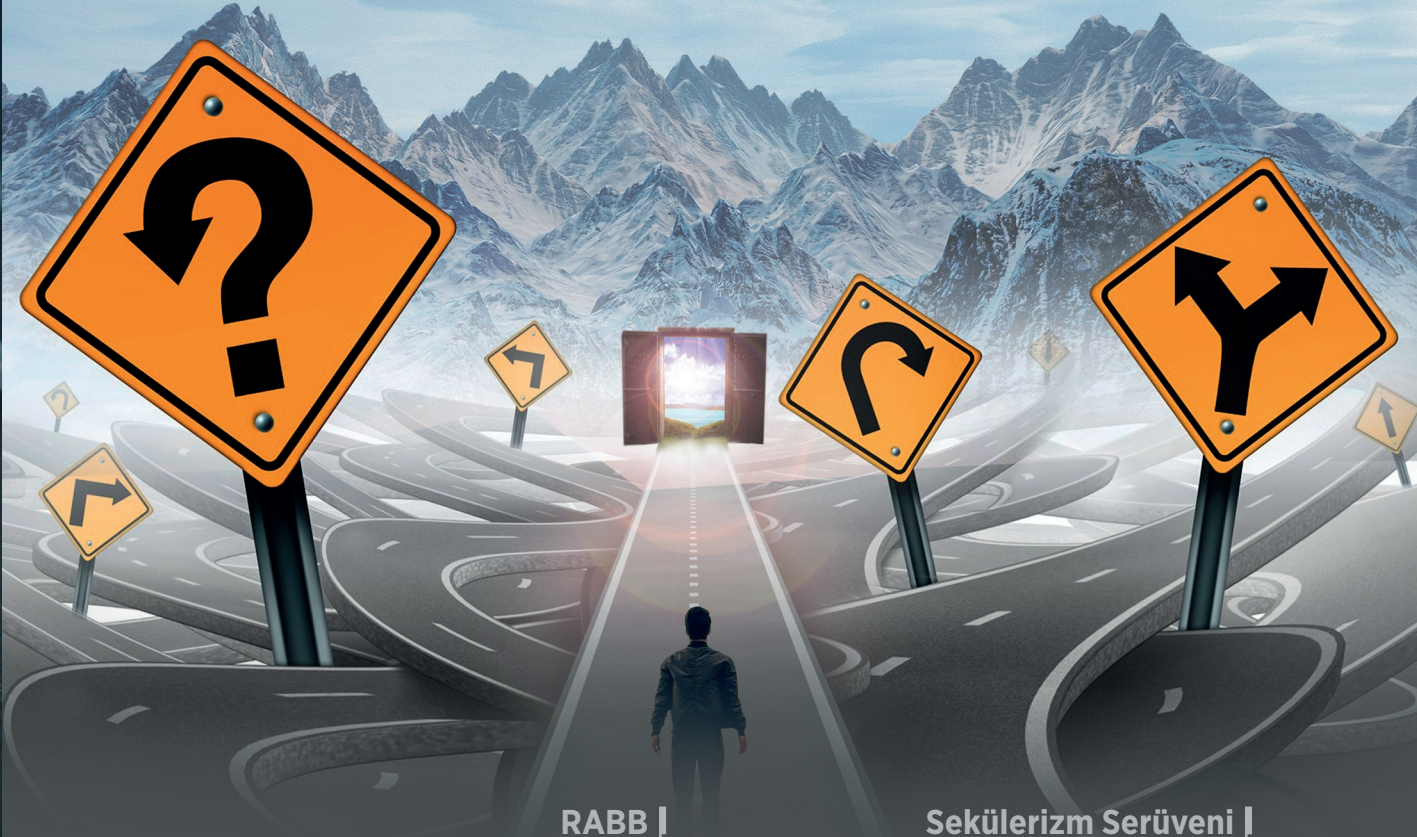

HİSBE

"İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun." (İşte onlar, kurtuluşa erenlerdir." (Âl-i İmrân/104)

İLİM VE KÜLTÜR DERGİSİ • TEMMUZ • AĞUSTOS • EYLÜL '2019 • YIL: 2 • SAYI: 7

'RABBANÎ BİR HAREKETİN METODU DA RABBANÎ OLMALIDIR'

RABB |
Ebû'l-A'lâ el-Mevdûdi

El - Kindî |
Mervan ERDEM

Sekülerizm Serüveni |
Muhammed Muhacir

...ve İbadetlerimizde İhlaslı Mıyız? |
Fıkıh Köşesi

Kussadan Hisse

“Amr b. Yahya babasından rivayetle şöyle der: “Babamı, babasından (naklen) şöyle rivayet ederken duydum: (Babam) dedi ki:

“Sabah namazından önce Abdullah b. Mes’ûd’un kapısının önünde otururduk. Çıktığında, onunla beraber mescide giderdik. Neyse (bir gün) Ebû Musa el-Eş’arî yanımıza geldi ve

“Ebû Abdîrrahman (yani Abdullah b. Mes’ûd) şimdiye kadar yanınıza çıktı mı?” dedi.

“Hayır” dedik. O da bizimle beraber oturdu. Nihayet (Abdullah) çıktı. Çıkınca toptan ona ayağa kalktık. Sonra Ebû Musa ona şöyle dedi:

“Ebû Abdîrrahman! Biraz önce mescitte yadırgadığım bir durum gördüm. Ama yine de, Allah’a şükür, hayırdan başka bir şey görmüş değilim. (Abdullah);

“Nedir o?” diye sordu. O da;

“Yaşarsan birazdan göreceksin” dedi (ve) şöyle devam etti:

“Mescidde halkalar halinde, oturmuş, namazı bekleyen bir topluluk gördüm. Her halkada (idareci) bir adam, (halkadakilerin) ellerinde de çakıl taşları var. (idareci):

“Yüz defa Allah-u Ekber deyin” diyor, onlar da yüz defa Allah-u Ekber diyorlar. Sonra, yüz defa Lâ ilahe illallah, deyin diyor, onlar da yüz defa Lâ ilahe illallah diyorlar. Yüz defa Sübhanallah deyin diyor, onlar da yüz defa Sübhanallah diyorlar.” (Abdullah b. Mes’ûd);

“Peki onlara ne dedin?” dedi. “Senin görüşünü bekleyerek -veya “senin emrini bekleyerek”-onlara bir şey söylemedim.” dedi. Dedi ki;

“Onlara kötülüklerini sayıp (hesap etmelerini) emretseydin ve, (bununla) iyiliklerinden hiçbir şeyin zayi edilmeyeceğine dair onlara güvence verseydin ya!” dedi. Sonra gitti, biz de onunla beraber gittik. Nihayet o, bu halkalardan birine geldi, başlarında durdu ve şöyle dedi:

“Bu, yaptığınızı gördüğüm nedir?” Dediler ki;

“Ebû Abdîrrahman! (Bunlar) çakıl taşları. Onlarla Allah-u Ekber, Lâ ilahe illallah ve Sübhanallah deyişleri sayıyoruz.” (Bunun üzerine Abdullah b. Mes’ûd) dedi ki;

“Artık kötülüklerinizi sayıp (hesap edin)! Ben, iyiliklerinizden hiç bir şeyin zayi edilmeyeceğine kefilim. Yazıklar olsun size! Ey Ümmet-i Muhammed, ne çabuk helak oldunuz! Peygamberinizin (s.a.v) şu sahabeti (içinizde hâlâ) bolca bulunmakta. İşte onun elbiseleri, (henüz) eskimemiş; kapları, (henüz) kırılmamış. Canım elinde olan (Allah’a) yemin olsun ki, sizler kesinlikle (ya) Muhammed’in dininden daha doğru yolda olan bir din üzerindesiniz (-ki bu imkânsızdır.) veya bir sapıklık kapısı açmaktasınız.” Onlar;

“Vallahi, Ebû Abdîrrahman, biz, başka bir şey değil, sadece hayrı (elde etmeyi) istedik” dediler. (O da) şöyle karşılık verdi;

“Hayrı (elde etmek) isteyen niceleri vardır ki onu hiç elde edemeyeceklerdir. Resûlullah (s.a.v) bize haber vermişti ki; Kur’an’ı okuyacak olan bir topluluğun (bu okuyuşları sadece dilde kalacak), onların köprücük kemiklerini ileriye geçmeyecek. Vallahi, bilmiyorum, belki onların çoğu sizdendir.” Sonra (Abdullah) onlardan yüz çevirdi...”

(Dârimî, Sünen, C.1, Mukaddime, 210)

Kussadan Hisse

Hiz. Ömer, halifelik döneminde halkla tokalaşıp Emirlerin durumlarını ve haberlerini kendilerinden soruyordu. Humus halkının arasından geçerken Mezkûr şehrinin halkı, Emirlerinin yüksek bir köşk yapıp içine kapandığını ve kendilerine görünmediğini söylediler. Ömer (r.a) emiri çağırdı ve kendisini işaret ederek;

“Üç gün güneş altında hapsedin” dedi. Üç gün sonra kendisine getirdiklerinde valiye:

“Ya İbn Kard! Benimle Harraya gel,” dedi. (Harra’da zekât develeri ve koyunlar vardı.)

Emir gelince üzerine bir cübbe atarak kendisine dedi ki:

“Elbiselerini çıkar ve bunu giyin!” Sonra valinin eline bir kova verdi ve dedi;

“Bununla develere su ver!”

Vali, Hiz. Ömer’in emirlerine boyun eğerek yoruluncaya kadar hayvanları suladı. Mü’minlerin Emiri kendisine şunu söyledi:

“Ya İbn Kard! Ne zamandan beri bu işi yapıyorsun?” Emir:

“Uzun zamandan beri, ey Mü’minlerin Emiri,” dedi. Ömer (r.a.) sordu:

“Onun için mi o köşkü yapıp Müslümanlara, yetimlere ve dullara yukarıdan baktın? Görevine dön ve bir daha bu yaptıklarını tekrarlama!”

.....

Mısır halkı, valileri olan İyaz b. Ganem’i, halktan uzak kaldığı, kendi işleriyle uğraştığı gerekçesiyle halife Hiz. Ömer’e şikâyet ettiler. Hiz. Ömer valinin gelmesi için emir verdi.

Mısır valisinin kendisi bedevi idi. Mısır’ın iklimiyle karşılaşınca hem teni beyazlaşmış, hem de şişmanlamıştı. Ömer (r.a) onu bu şekilde görünce azarlayıcı bir tavırla şöyle dedi:

“Seni görevlendirdim ve bazı şartlar ileri sürdüm. Sana emrettiklerimi terk ettin. Yasakladıklarımı ise yaptın. Vallahi seni katı bir şekilde cezalandıracağım. Bana bir dıra’eh (bir çeşit elbise), âsâ ve üç yüz tane zekât koyunu getirin.” Daha sonra valiye dönerek şunları söyledi:

“Bu elbiseyi giyin. Sen, babanı gördün. Bu elbise babaninkinden daha iyidir! Bu âsâ da babanın atasından daha iyidir! Git, bu koyunları şu şu yerlerde otlat. Süt isteyen kimseyi bu hayvanların sütünden mahrum etme. Şunu bil ki Ömer ve ehli, zekât koyunların etinden de sütünden de almazlar!”

Aradan bir süre geçtikten sonra valiye gözden geçirdi ve yanına çağırarak dedi ki:

“Söylediklerimi anladın mı?”

Üç defa aynı sözü tekrarlardı. Üçüncü tekrarında vali kendini yere atarak dedi ki:

“Artık bu işi yapmayacağım. İstersen boynumu vur.” Ömer sordu:

“Şayet seni görevine geri gönderirsem nasıl bir kişi olursun?” Vali şu cevabı verdi:

“Sevdiklerinin dışında benden hiçbir şey görmeyeceksin!” Ömer onu tekrar görevine gönderdi.

Adı geçen vali o günden sonra görevini en iyi yapan valilerin arasında anıldı.

S.Muhammed et-Temmavi / Hiz. Ömer ve Modern Sistemler

...

Allah'tan korkun! Çünkü sizler, g nahtan titizlikle kaçınmanın zayıfladığı, hu  nunun azaldığı, ilmi onu bozanların  ğrendiğı bir zamandasınız. (Bu, ilmi bozan ilim sahipleri), onu bilmekle tanınmayı istediler, onu zayi etmekle tanınmaktan ise ho lanmadılar. Bu sebeple (ilim) hakkında, içine soktukları hatalardan dolayı, (nefis) arzusuyla konu tular ve kelimeleri, hakla ilgili yapmadıkları şeylerden batılla ilgili yaptıkları şeylere çevirdiler. Binaenaleyh onların günahları, bağı lanmayacak günahlar, kusurları i'tiraf edilmeyecek kusurlardır. Yol gösterici kimse yolunu  a ıran biri olunca, yol gösterici arayan, ir ad edici isteyen kimse doğıru yolu nasıl bulur? Onlar dünyayı sevdiler, (ama) ahalisinin mevkiini beğenmediler. Bu yüzden ya ayı ta onlara karı tılar, sözle onlardan ayrıldılar. Kendilerini de, amellerine nisbet edilmesinler diye sözle müdafaa ettiler. Ama ilgilerinin olmadığını söyledikleri şeylerden kurtulamadılar, kendilerini nisbet ettikleri şeylere de giremediler. Çünkü hakkıyla amel eden kimse, sussa da (h l lisanıyla) konuşur.

...

